

DANIELA ANENCOV

plumb de S. Lichy), Domnița Ralu (lancu Jianu de Al. Mitru), Păpușa (Păpușa cu piciorul rupt de V. I. Popa), Nely (Băiatul cu floarea de Tudor Popescu). „Nu pot s-o uit pe Ileana din Snoave cu măști de Ion Lucian, nu numai pentru că spectacolul ne-a purtat în turnee în Franța, Statele Unite, Canada, R.F.G., și R.D.G., unde s-a bucurat de mare succes, dar mai ales pentru că a făcut cunoscut teatrul nostru în lume“. Recitalul „Și cu Daniela... zece!, distins cu mai multe premii la Gala recitalurilor dramatice — Bacău, 1979, consacră profesionalismul și multilateralitatea unei actrițe cu o notabilă carieră. Ceea ce nu înseamnă deloc că Daniela Anencov și-ar fi pierdut aerul de adolescență, spontaneitatea și propeșimea reacțiilor, candoarea: temperamentul ei artistic se regenerează continuu prin bucuria jocului, trăită neascuns, emoționant și convingător.

În musicalul *Mary Poppins* semnat de Silvia Kerim și Marius Țeicu, Daniela Anencov va fi protagonista. Regizor: Andrei Brădeanu.

Au și trecut 20 de ani de când eleva Daniela Anencov apărea ca prezentatoare la emisiunile pentru copii ale televiziunii! A colaborat apoi la „Poșta copiilor“, a jucat în cuplul *Daniela și Așchiuță*, a intrat zi de zi în casele noastre cu surisul ei dulce, cu gluma subțire, prezență gingașă în dreptunghiul de lumină. Între timp, a crescut odată cu spectatorii ei, devenind actriță profesionistă. Examenul de diplomă (1966) l-a susținut cu un rol „cu aură“: Ondine din piesa lui Giraudoux. După o stațiune la Teatrul Dramatic din Constanța (roluri: Pix — *Prietena mea Pix* de V. Em. Galan, Elena — *Războtul cu Troia nu va avea loc* de Giraudoux, Ana — *Azizul de noapte* de Maxim Gorki), Daniela se întoarce la veritabila ei vocație — spectacolul pentru copii, transferându-se la Teatrul „Ion Creangă“, unde apare în chip de iepuraș (*Cocoșelul neascultător* de Ion Lucian), de Zină (*Pinnocchio* de Collodi), de Ileană Cosânzeană (*Poveștile de aur*), de femeie-șarpe (*Poveste neterminată*), de Scufiță roșie (*Scufița cu trei iezii* de Alecu Popovici — premiu de interpretare la Festivalul spectacolelor de teatru pentru tineret și copii — Piatra Neamț, 1973). Mai joacă: Adnana (*Toate pinzele sus!* de Radu Tudoran), Prințesa Keghe (*Soldățelul de*

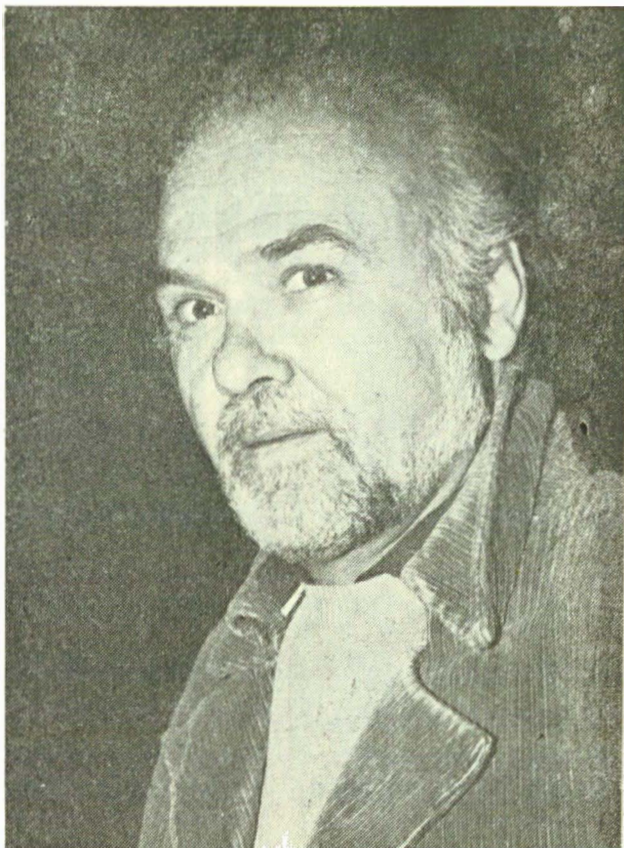
„După o «pauză» cam lungă, mă bucur că teatrul meu îmi oferă posibilitatea unei reale împliniri. Această bucurie se concretizează într-un rol extrem de alrăgător, dar și greu. Față-n față cu Mary Poppins, trăiesc o firească neliniște: voi reuși oare să mă identific cu această ființă nemaipomenită, care, de fapt, există ca făgăduință în fiecare dintre noi, dar se dezvăluie numai celor generoși, inclinați către vis și poezie? Personajul este investit cu o funcție simbolică: el reprezintă apelul la imaginație, sensibilitate și duioșie, de care uneori avem nevoie și noi, cei mari, nu numai cei mici. În această poveste mereu surprinzătoare și plină de farmec, în care cotidianul se îngemănează cu miraculosul, Mary Poppins dirijează totul cu bagheta magică a inteligenței și umorului. Bineînțeles că un astfel de rol cere interpretului totul, începând cu o sănătate perfectă și continuând cu atributele a ceea ce numim «actor total»; trebuie să cînti, să dansezi, să păstrezi în permanență controlul fiecărei reacții și să-ți dirijezi temperamentul potrivit personajului. Am speranța că efortul întregii echipe se va finaliza într-o reușită“.

ROMEO MUȘEȚEANU

Elev al profesorului Alexandru Finți, Romeo Mușețeanu a absolvit Institutul de teatru „I. L. Caragiale” în 1963. A debutat pe scena Teatrului de Stat din Baia Mare cu rolul Consilierul Hardacre din *Scandalosa legătură dintre domnul Kettle și doamna Moon* de J. B. Priestley. Au urmat *Antiphelus* din *Comedia erorilor* de Shakespeare, *Cloșca* din *Procesul Hortia* de Al. Voitin. La Teatrul de Nord din Satu Mare, joacă, printre altele: *Matei Millo (Millo director* de Vasile Alecsandri), *Pastorul Chasuble (Bună seara, domnule Wilde!* după Oscar Wilde), *Un căpitan (Procesul rebelilor de pe „Caine”* de Herman Wouk), *Contele de Follais (Războiul vacii* de Roger Avermaete) „...o întâlnire profesională care nu se poate uita, cu regizorul Alexandru Tocilescu”. Actor de compoziție prin excelență, cu un registru variat, posedă tehnica, dobândită prin exercițiu, de a pune în valoare datele personajului, fără a apela la soluții de rutină; știind să-și aleagă mijloacele interpretative, gestul său scenic are siguranță și precizie.

„Am norocul să fac parte din colectivul Teatrului «Maria Filotti» din Brăila, în fruntea căruia se află multilateralul om de teatru Constantin Codrescu, a cărui dăruire constituie pentru noi un exemplu. Atmosfera de lucru stimulantă ne-a ajutat pe toți să ne descoperim noi valențe interpretative”. Din fișa sa de creație pe scena brăileană, reținem: *Bancherul (Pământul după orele zece și cinci* de Dan Plăeșu), *Rufe (Ultima întâlnire a Cavalerilor Magnoliet albe* de J. Preston), *Tudor Bălosu (Moromeții* de Marin Preda), *Alexandru (Rețeta fericirii* de A. Baranga).

„Piesa *Încercare de zbor* a dramaturgului bulgar Iordan Radicikov îmi prilejuește a patra colaborare cu regizorul Constantin Codrescu. Acțiunea se petrece cu 44 de ani în urmă. Viitorul rol dascălul Kiro. Este un bătrîn învățător, într-unul dintre frumoasele, pitoreștile cătunc bulgărești din creierii munților.

M-am apropiat cu o anume sfiiciune de acest *Om*, prin mina căruia au trecut atâtea generații de elevi. Dorința de cunoaștere pe care vrea să le-o insuflă învățăceilor săi nu se limitează la micul univers pe care-l păstorește în condițiile unei existențe aspre; el încearcă să le lărgească orizontul, îndrumându-și elevii să iasă din șablon, să-și lase imaginația să lucreze. Calitățile lui spirituale fac din dascălul Kiro un clarvăzător; el sădește în cei pe care-i formează idei generoase — cum este aceea a cultivării relațiilor de prietenie și bună vecinătate între statele din Balcani. Îmi place foarte mult să joc compoziție; aceasta e, în fond, condiția firească a actorului. Această partitură plină de poezie, de pitoresc, ale cărei semnificații o apropie de receptivitatea noastră, oferă multiple și imprevizibile posibilități și înseamnă în cariera mea o piatră de încercare”.

Maria MARIN